

XXXI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg, den 18de Februar 1899.)

Nærværende Betænkning afviger fra den i Slutningen af forrige Samling afgivne (jfr. Till. B. 1897—98 Sp. 1777 fg.) bl. a. derved, at alle Forslag, der stggede til at lægge Told paa visse Landbrugsprodukter, ere ubeladte. Dette er ingenlunde, fordi de Medlemmer af Flertallet, der i Fjor opstillede dem, have forandret Mening om Betydningen og Nytten af en saadan Told for Landbruget. Tværtimod vedkende disse Medlemmer — og af de først i Aar indtraadte Medlemmer Holger Petersen — sig fuldt ud de derom i den forrige Betænkning fremsatte Udtalelser, ligesom de ere blevne bestyrkede i den Opfattelse, at praktiske Landmænd i stadigt voksende Antal anse en passende Beskyttelse for at være til betydeligt Gavn for Landbruget. Men da det til Trods for den klare Tilkendegivelse i hin Betænkning af Flertallets Beredvillighed til at forhandle denne Sag med Folketinget saaledes, at der ikke herved blev lagt Toldlovsforslaget nogen Hindring i Vejen, er blevet anset for ønskeligt, at Spørgsmaalet om Landbrugstold behandles selvstændig, have disse Medlemmer ment at burde undlade paa ny at opstille bemeldte Vædringsforslag. Idet dette Flertal herved imødekommer de Anstuelser, som antages for Liden at have overvejende Tilslutning i Folketinget, opgiver det ingenlunde Ønsket om at se dette vigtige Spørgsmaal løst paa en for Landbruget tilfredsstillende Maade, men forbeholder sig ad anden Vej at virke herfor.

I øvrigt henholder Udvalgets Flertal (Brun, Gustav Hansen, Holch, P. G. C. Jensen, Holger Petersen, Raben, Reedtz-Thott, Stilling, F. C. Sørensen og Tolderlund) sig til, hvad Flertallet udtalte i Betænkningen i Fjor, der i Hovedsagen gaar ud paa følgende:

Det foreliggende Lovforslag vil efter de af Folketingets Udvalg i Samlingen 1896—97 foretagne Beregninger medføre en Nedgang („et Underflud“) i Toldindtægterne af 5,570,591 Kr., hvorom det udtaltes, at man var „klar over, at Financerne maa kræve Erstatning for den væsentlige Del af det Indtægtstab, Toldreformen medfører“. Desuagtet fremkom der intet Forslag til Tilbejbringelse af denne Erstatning, idet Folketingsudvalgets Flertal paaheraabte sig, at „Kompensationsspørgsmaalet ikke foreligger til praktisk Afgørelse, før man i Hovedsagen er bleven enig om Toldtariffens Affattelse“.

Udvalgenes Betænkninger m. m.